

n. 9, et cit. alleg. 66, n. 23; Riccius, resolut. 388, n. 4; Ventriglia, loc. cit., n. 11, testans ita tenere doctores communiter (135)

(40. Ubi adest consuetudo requirendi talem consensum, si unio fiat sine requisitione consensus capituli, patronorum, aut quorum interest est invalida, cum in tali casu facta sit, non servata forma: Riccius, in *Praxi*, cit. resolut. 388, in princip.; Barbosa, *De canonicis et dignitatibus*, cap. 42, sub n. 8; Garcias, loco cit., n. 166, et 205 cum sequent.; Ventriglia, loco cit., n. 5; Reiffenstuel, l. cit., n. 74, et alii passim per text. in cap. *Pastoralis* 7, De donationibus, et Clement. ultima *De rebus Eccles. non alienand.*, et favet Concil. *Trident.* sess. vii, *De reform.*, cap. 6, statuens quod uniones viribus omnino careant, « Nisi eas ex legitimis causis coram loci ordinario, vocatis quorum interest, verificandis, factas fuisse constiterit (136). »

(41. Episcopus, concurrentibus supradictis tribus requisitis conditionibus potest unire beneficia suae diocesis: *Communis* per text. in cap. *Si cui unire* 8, De excessibus praelat., c. *Exposuisti* 33, De praeben; cap. *Consultationibus* 4, et cap. *Pastoralis* 7, De donationibus; Clement. *Si una* 2, *De reb. Eccles. non alien.*, cum similibus.

(42. Episcopus non solum potest unire ecclesiam saeculari, sed etiam potest unire religioni alicui ecclesiam, seu beneficium suae diocesis: Clem. *Si una Ecclesia* 2, De rebus eccl. non alien., ibi: *Aut religioso loco donetur*; Glossa, *ibid.*, verb. *Donetur*; Card., *ib.*, in princ., n. 4; not. 4, et n. 11, qu. 7; Ancharan., n. 4; Imola, n. 2 et 3, not. 2 et 3; et Bonifac., n. 3; Marian., Socin., in c. *Sicut unire* 9, De excessibus praelat., art. 4, q. 4, 61 et 62; Calderin., cons. 5, n. 1, *De rebus eccl. non alien.*; Sanchez, loco cit., cap. 29, n. 148; Barbosa, citat. alleg. 66, n. 4, et ipso teste; doctores in cit. c. *Consultationibus* 4, De donationibus.

(43. Item potest episcopus unire beneficium devolutum ad Papam ob non factam collationem tempore debito: alio enim jure devolvitur, et alio unitur, Marian., Socin., in cit. cap. *Sicut unire*, n. 67 et seq.; et ibi: Butrius, n. 10; Abbas, n. 6, et Ancharan., n. 6; Bero, dec. 346, ad fin.; Azor., *Instit. moral.*, p. ii, lib. vi, cap. 48, q. 15; Sanchez, cit. cap. 29, n. 129; Barbosa, cit. alleg. 66, n. 5, et supra *Trident.*, sess. xxi, *De reform.*, cap. 5, n. 12, et alii contra alios contrarium sentientes.

(44. Item potest episcopus unire beneficia Papae reservata, dummodo id faciat ante

(135) Sufficit pro hujusmodi consuetudine, quod lapsus sit tempus 40 annorum, quemadmodum docent Garcias, *De benef.*, part. xii, cap. 2, num. 556; Leuren., *For. benefic.*, p. iii, quaest. 914, num. 9. (Editores Casinenses.)

(136) « Dubitant DD. quisnam possit allegare hanc nullitatem ob defectum consensus capituli. Dicunt aliqui solum capitulum, cujus consensus non fuit adhibitus, posse allegare hanc nullitatem... Nihilominus contrarium, nempe, quod haec nullitas opponi

ipsorum vocationem. Sic decisum fuisse a sacra congr. Conc. referunt Garcias, l. c., p. xii, cap. 2, n. 102, et Barbosa, in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Unio*, num. 6. V. *Addit. Casinenses* in fin. h. art.

(45. Non autem potest ea unire post ipsorum vacationem, et si uniat, unio erit invalida, et provisi a Sede Apostolica mitti debent in possessionem. Sic decisum fuisse a sacra congreg. Conc. referunt Garcias, loc. cit., n. 102, et Barbosa loco cit., n. 7. V. *Addit. Casinenses* infra.

(46. Neque potest episcopus unire beneficia perpetuo reservata, ut sunt primae dignitates post pontificales, beneficia collectorum, familiarum et officialium curiae. Garcias, *De benef.*, p. xii, cap. 2, n. 93 et 106; Hojeda, cit. p. ii, *De benef. incompatib.*, cap. 3, n. 8; Ventriglia, l. c. § 1, n. 30, et alii.

(47. Neque potest unire beneficia quaecunque, etiam simplicia ad tempus, seu ad vitam beneficiarii, sed solum in perpetuum. Barbosa, cit. alleg. 66, n. 8, et super *Trident.*, sess. xxi, cap. 5, n. 10; Zerola, in *Prax. episcop.*, part. i, verb. *Unio*, § 7; Azor., l. c., lib. vi, cap. 28, q. 7; Garcias, cit. cap. 2, n. 84; Sanchez cit. cap. 29, n. 152; Ventriglia, l. c., § 1, n. 24; Reiffenst., l. c., n. 58, et alii passim.

(48. Neque potest unire beneficia exempta a sua jurisdictione; nam hoc ipso quod suae dispositioni subjecta non sunt, non potest illa unire episcopus, sed recurrendum est ad Summum Pontificem. Garcias, cit. cap. 2, n. 62; Sanchez, cit. c. 29, n. 151; Hojeda, cit. cap. 3, n. 7; Barbosa, cit. alleg. 66, n. 9; Reiffenst., l. c., n. 53, et alii communiter.

(49. Neque potest unire beneficia suae diocesis beneficiis, monasteriis et ecclesiis alterius diocesis. Sic expresse concil. *Trid.*, sess. xiv, *De reform.*, cap. 9, addita ratione: « Ut ordo ecclesiasticus non confundatur, aut una et eadem ecclesia duarum quodammodo diocesium fiat non sine gravi eorum incommodo, qui illi subditi fuerint. »

(50. Neque unire potest omnia beneficia, quamvis simplicia suae diocesis, sed tantum aliquot. Sic decisum fuisse a sacra congr. Conc. referunt Garcias et Riccius citati a Ventriglia, § 1, n. 23.

(51. Neque unire potest beneficia curata monasteriis, abbatibus, dignitatibus, praebendis, ecclesiae cathedralis, vel collegiatae, beneficiis simplicibus, hospitalibus, et militibus. Sic expresse Concil. *Trid.*, sess. xxiv, *De reform.*, cap. 13, ibi: « Ecclesiae parochiales monasteriis quibuscunque, aut abbatibus, seu dignitatibus, sive praebendis ec-

possit, non solum per ipsum capitulum, sed per quemlibet alium, cujus interest, et verior est, et probatur, nam hic consensus ad unionem non requiritur ob favorem capituli, cum de ejus interesse non tractetur, sed requiritur pro solemnitate et forma... Et hanc sententiam secuta est Rota, decis. 247, num. 5, part. i, *Divers.*, et in *Vercellen. Unionis*, 25 April. 1610, coram cardin. Lancelloto junior. Ita Ventriglia, *Prax. for. Eccles.*, part. ii, annotat. 8, § 2, n. 6.

clesiae cathedralis, vel collegiatae, sive aliis beneficiis simplicibus aut hospitalibus, militibusve non uniantur. » (52. Et parochialis unio est ita prohibita a concilio, ut neque aliqua pars ejus fructuum uniri possit pro ut referunt decisum fuisse a sacra congr. concil. Garcias, cit. cap. 2, num. 87; Barbosa, cit. alleg. 46, n. 30; Ventriglia, cit. § 1, n. 33.

(53. Potest tamen episcopus unire beneficia curata cum aliis beneficiis curatis. Item non curata cum ipsis curatis. Sic expresse *Trid.*, sess. xxi, *De reform.*, cap. 5, ibi: « Possint episcopi etiam tanquam Apostolicae Sedis delegati juxta formatum juris, sine tamen praedictio obtinentium, facere uniones perpetuas quarumcunque ecclesiarum parochialium, et baptismalium, et aliorum beneficiorum curatorum, vel non curatorum cum curatis propter earum paupertatem, et in caeteris a jure permissis, etiamsi dictae ecclesiae, vel beneficia essent generaliter, vel specialiter reservata, aut qualitercunque affecta. » V. *Addit. Casinenses* in fin. h. art. sub n. 4, in nota.

(54. Non potest episcopus unire ecclesiam parochialem capitulo cathedralis ob tenuitatem canonicatum, et ob difficultatem, sive impossibilitatem etiam uniendo beneficia simplicia, et ob id, quod non deceat eorum numerum minui, juxta mentem concilii cap. 15, sess. xxiv, *De reform.* Sic referunt decisum in una *Alexandrina* 30 Martii 1594: Aldan., in *Compend. canon. resol.*, lib. iv, tit. 9, n. 3, et Ventriglia, cit. § 1, n. 15. (55. Imo neque potest episcopus unire mensae capitulari beneficia simplicia, quia concilium cit. cap. 15, sess. xxiv, *De reform.*, non dat facultatem uniendo mensae capitulari, sed tenuibus praebendis singulorum capitularium; sac. cong. Concil. apud Gonzalez ad regul. 8 *Canc.*, gloss. 37, n. 25, et Barbosa in *Summa apostol. dec.*, verb. *Unio*, n. 1. (56. Et hoc quamvis in cathedrali, vel collegiata nullae sint praebendae distinctae, sed duntaxat massa communis capituli, cujus proventus omnes his tantum, qui statutis horis intersunt, distribuuntur. Eadem S. C. Conc. 5 Febr. 1601, apud Aldan., in *Compend. resol. canonicarum*, lib. iii, tit. 34, n. 12; et Barbosa l. c., adeoque pro unione adventas

(137) Leurenus, *For. benefic.*, part. iii, quaest. 897, haec habet: Ad dub. « An, et a quo primae dignitates in cathedralibus, et principales in collegiatis uniri possint? Respondeo: Eas uniri posse aliis, sed non nisi a Papa. Castropa., Azor... »

Notat etiam Fagnanus in c. *Cum accessissent*, De constitutione, n. 6 et 7, quandoquidem concil. *Trid.* sess. xxiv, cap. 15, tantum faciat mentionem de suppressione ejusmodi praebendae, seu canonicatus, casus autem suppressionis dignitatis sit omissus, quod ideo ob tenuitatem reddituum non possit supprimi dignitas ecclesiae cathedralis, vel collegiatae insignis, absque speciali Sedis Apostolicae auctoritate, seu licentia. Nam salva circa hoc manet dispositio juris communis, de qua fit mentio cit. cap. *Cum accessissent*, ubi suppressio dignitatis primicerii valere dicitur ex eo, quia fuit auctoritate Sedis Apostolicae confirmata, et ita etiam sentit Gloss., *ibid.* v. *Confirmatum*. Atque a sacra con-

gregat. Concil. decisum fuisse refert Fagnanus, cit. n. 6 et 7. Ita in terminis Reiffenstuel, ad tit. *Ex ut ecclesiast. benefic.*, etc., § 2, n. 35.

Sed lubet afferre quae habet Fagnanus, loc. cit. in haec verba: « Nota... legitimam causam esse suppressendi aliquam dignitatem in ecclesia, ut redditus convertantur in utilitatem canonicorum, quibus proprii redditus non sufficiunt... Causa autem hujusmodi non esset sufficiens ad dignitatem suppressendam, nisi etiam concurreret auctoritas Sedis Apostolicae. (Hinc) cum capitulum, et canonici ecclesiae Elmenn. qui obtinuerunt ab ordinario uniri praecceptoriam ejusdem ecclesiae, quae in illa dignitas existit, eidem capitulo ob praebendarum tenuitatem, dubitassent an ea valida esset... Sac. congregatio Concil. censuit non potuisse uniri dignitatem. Quamobrem cum casus suppressionis dignitatis sit omissus a concil. *Trid.* sess. xxiv, cap. 15, salva manet juris communis prohibitio. »

(57. Potest tamen episcopus cum consensu capituli etiam per viam unionis perpetuae curam animarum, quae incumbit toto capitulo, transferre in certam personam, seu dignitatem ejusdem ecclesiae? Sic decisum fuisse a sacra C. Concil., die 30 Martii 1594, refert Aldan., in *Compen. canon. resol.*, lib. iv, tit. 8, n. 4; Garcias, *De benef.*, p. ix, c. 2, n. 190; Barbosa, super *Trid.*, sess. xiv, *De reform.*, cap. 15, n. 16; Ventriglia, l. c., n. 16, aliique.

(58. Potest episcopus canonicatus ob tenuitatem illorum suppressere, et fructus suppressorum aliis canonicibus, sive praebendis, vel distributionibus ejusdem ecclesiae unire; dummodo tot canonicatus remaneant, qui divino cultui celebrando, ac dignitati ecclesiae commode valeant respondere. *Communis*, per textum expressum in Concil. *Trid.*, sess. xxiv, *De reform.*, cap. 15.

(59. Non potest autem unire dignitates, nec in terminis concilii *Trid.* sess. xxiii, cap. 18, nec sess. xxiv, cap. 13, *De reform.* Sic decisum fuisse a sacra cong. Conc. refert Riccius, in *Praxi*, p. i, resol. 393, vers. *Limita quarto*. Nec etiam canonicatus, nisi per modum suppressionis ut supra. Garcias ad regul. *De mensibus*, gloss. 5, § 7, n. 64; Ventriglia, l. c., n. 21, et alii passim (137).

(60. Neque potest unire beneficia capellaniis etiam cathedralis, quae habent redditus tenues; quia concilium, cit. sess. xxiv, cap. 15, loquitur solum de praebendis. Item neque sacristiae, neque fabricae. Sic decisum fuisse a S. C. Conc. refert Garcias, *De benef.*, p. ix, cap. 2, n. 190, et Barbosa, supra conc. cit., c. 15, n. 13. V. *Add. Cas.*, infra.

(61. Neque potest unire beneficia de jure patronatus, vel spectantia ad inferiores collatores, et electores, nisi de expresso eorum consensu, alias talis unio esset invalida. *Vide supra*, n. 40.

(62. Neque potest regulariter unire beneficia liberae collationis beneficiis de jure patronatus, ut expresse habetur ex concilio *Trid.*, sess. xxv, *De reform.*, cap. 9, vers. *Insuper accessiones*, ubi hujusmodi uniones subreptitiae declarantur, et tenent Leo, *The-saur. for. Eccles.*, part. xii, cap. 16, n. 14;

gregat. Concil. decisum fuisse refert Fagnanus, cit. n. 6 et 7. Ita in terminis Reiffenstuel, ad tit. *Ex ut ecclesiast. benefic.*, etc., § 2, n. 35.

Sed lubet afferre quae habet Fagnanus, loc. cit. in haec verba: « Nota... legitimam causam esse suppressendi aliquam dignitatem in ecclesia, ut redditus convertantur in utilitatem canonicorum, quibus proprii redditus non sufficiunt... Causa autem hujusmodi non esset sufficiens ad dignitatem suppressendam, nisi etiam concurreret auctoritas Sedis Apostolicae. (Hinc) cum capitulum, et canonici ecclesiae Elmenn. qui obtinuerunt ab ordinario uniri praecceptoriam ejusdem ecclesiae, quae in illa dignitas existit, eidem capitulo ob praebendarum tenuitatem, dubitassent an ea valida esset... Sac. congregatio Concil. censuit non potuisse uniri dignitatem. Quamobrem cum casus suppressionis dignitatis sit omissus a concil. *Trid.* sess. xxiv, cap. 15, salva manet juris communis prohibitio. »

Garcias, *De benef.*, part. XII, cap. 2, n. 91; Riccius, in *Praxi*, p. 1, resolut. 393, vers. *Limita tertio*; Ventriglia, *l. c.*, n. 28, et alii ea ratione, ne beneficia libera in servitute redigantur.

(63. Dicitur autem notanter *regulariter*, quia in aliquibus casibus id potest episcopus. Et primo quando patroni renuntiant juripatronatus, quod ab omnibus concedi debet, utpote carens difficultate. Secundo quando concordant, ut beneficium jurispatronatus alternative conferatur, una vice ad patronorum præsentationem, et altera ad liberam collationem, uti decisum fuisse a S. C. Conc., referunt Leo, *l. c.*, in fine; Sellius, in *Select. canon.*, cap. 18, n. 24; Ventriglia, *l. c.*, n. 28, in fine (138). Tertio quando Ecclesia libera minatur ruinam, et habet tenuissimos redditus, tunc enim potest uniri patronatæ cum reservatione jurispatronatus, et onere imposito patrono illam reparandi, et dotandi in scutis 50, prout fuisse decisum in *una Tridentina* 21 Decembr. 1622, referunt Aldan., in *Compend. canon. resol.*, lib. III, tit. 8, n. 17; Ventriglia, *l. c.*, n. 19 (139).

(64. Episcopus non potest unire beneficia dignitati, quæ in ecclesia cathedrali, vel collegiata non habet vocem in capitulo, nec redditus ex mensa capitulari, licet deseruiat in choro. Sic declarasse S. C. Conc. die 19 Decemb. 1584, ad dict. cap. 13, sess. XXIV, *De reform.*, referunt Ventriglia, *loc. cit.*, n. 34.

(65. Episcopus potest unire seminario, ut commode regi valeat, aliquot beneficia simplicia cujuscunque qualitatis, et dignitatis fuerint, etiamsi essent reservata, vel affecta sine tamen cultus divini, et illa obtinentium præjudicio. Sic expresse concil. *Trid.* sess. XXIII *De reform.*, c. 18, vers. *Nec non beneficia aliquot simplicia*; Barbosa, *ib.*, n. 33, et *De offic. et potest. episc.*, q. III, alleg. 77, n. 28, et lib. III *Jur. eccl. univ.*, cap. 16, n. 30; Fuscus, *De visit.*, l. I, cap. 16, num. 9; Ventriglia, *l. c.*, n. 36, et alii passim. Et sic statuit novissime Benedictus XIII, const. incip. *Credite*, § 5. *V. Addit. Cas. verb. SEMINARIUM.*

(66. Non potest tamen ipsi seminario unire omnia simplicia beneficia, alias talis unio esset nulla, quia concilium dicit solum *beneficia aliquot*. Et sic decisum fuisse a S. C. Concil. referunt Barbosa supra conc. cit., cap. 18, n. 33, et cit. alleg. 77, n. 29, et in *Summa Apost. dec.*, verb. *Beneficium Semi-*

(138) Quod procedit etiam in beneficiis curatis. « Est notandum (sic ad rem Vivianus *De jurepatr.*, lib. XV, cap. 1, n. 17) quod in praxi vidi servari, quando ecclesia patronata, et ecclesia libera ex aliqua necessitate, seu utilitate ad invicem ununtur ab ordinario cum patroni consensu, et facultates ecclesiarum unitarum sint æquales, pro una vice confert ordinarius, pro alia vice patronus præsentat. Ita contingit in Plebania S. Julæ de Caprona Pisanæ diocesis, quæ est liberæ collationis, atque non habente redditus sufficientes fuit annexa, et unita vicina ecclesia S. Martini de Cerspignano ejusdem diocesis jurispatronatus hæreditarii domini Leonis de Cambinis; nam pro una vice, prævio concursu confert illust. D. archiepiscopus Pisanus, pro alia

nario unendum, vel non, n. 7; Molphes., in *Summa Theolog. moral.*, tract. 6, cap. 14, a n. 60; Riccius, et alii.

(67. Nec potest seminario unire simplicia beneficia ad collationem inferiorum spectantia, neque canonicatus, nec beneficia Sedi Apostolicæ reservata post illorum vacationem. Sic decisum fuisse a S. C. Conc. referunt Barbosa supra Conc., *loc. cit.*, n. 44; et in *Summa, l. c.*, n. 6; Franciscus Leo in *Thesaur. fori. eccl.*, p. II, cap. 16, n. 23; Molphes., *l. c.*, a n. 62.

(68. Nec potest unire seminario canonicatus Collegiatarum, quamvis ex consuetudine non obligent ad residentiam. Sic decisum fuisse a S. C. Episc. in *Aquilana* 27 Martii 1590, refert Barbosa supra conc., *l. c.*, n. 36.

(69. Nec potest seminario unire beneficia regularia, et quæ commendata sunt, seu monasterio unita, aut annexa. Sic decisum fuisse a S. C. Conc. referunt Nicol., Garcias *De benef.*, part. XII, cap. 2, n. 210; et Barbosa., super *Trid. l. c.*, n. 36 et 37, ubi asserit resolutum fuisse in *Caput.*, 26 Junii 1586, non posse uniri seminario beneficia regularia, sive dentur in titulum, sive in commendam; secus vero si statum mutaverint.

(70. Beneficia primo vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem in favorem certæ personæ, unire potest episcopus vigore concilii cit. cap. 13. Sic decisum fuisse a S. C. ejusdem concilii referunt Gonzalez, ad regul. 8 *Cancell.*, gloss. 14, n. 10; Barbosa., supra conc. cit., cap. 18, n. 47, et in *Summa, loc. cit.*, num. 2.

(71. Beneficiorum unio non potest fieri seminario nondum erecto, et in quo scholares actualiter non adsunt. S. C. Concil. apud Gonzalez, ad reg. 8 *Canc.*, gloss. 5, § 7, n. 68; Barbosa., in *Summa, l. c.*, n. 5; Garciam, *l. c.*, p. XII, cap. 2, n. 193 et 194.

(72. Seminario uniri non possunt abbatias, prioratus, monasteria consistorialia, seu beneficia quovis modo Apostolica auctoritate commendata, obtenta, seu obtinenda per S. R. E. cardinales, seu veros et proprios Papæ familiares, nuntios Apostolicos, et secretarios congregationum, quibus iidem S. R. E. cardinales intersunt; sic novissime expresse statuit Benedictus XIII, const. incip. *Credite*, § 5, quæ ad litteram refertur

vice prædicti hæreas rectorem præsentant, et sic alternatim proceditur. (Editores Casinenses.)

(159) Hæc porro apud Ventriglia cit. *Prax. for. Eccles.*, part. II, annotat. 8, § 1, n. 29. « Si ecclesia libera minatur ruinam, et habet tenuissimos redditus, potest uniri patronatæ cum reservatione jurispatronatus, et onere imposito patrono illam reparandi, et dotandi in scutis 50, prout fuisse decisum in *una Tridentina*, 23 Decemb. 1623, testatur Aldan... Hæc decisio est fundata in necessitate reparandi ecclesiam minantem ruinam, unde est, quod si alia via posset reparari, cessat ratio dispositionis, et proinde non est in servitute redigenda. » (Editores Casinenses.)

sub verb. SEMINARIUM, in fine; estque diligenter attendenda, et omnia supradicta juxta ejus dispositionem intelligenda.

(73. Beneficium legitime unitum non dicitur amplius vacare, nec conferri potest. Ludovic., dec. 77, n. 3; Ventriglia, *l. c.*, n. 27; Gonzalez, ad regul. *De mensibus*, gloss. 4, § 7, n. 7, et alii passim.

(74. Uniones legitime factæ sortiri debent effectum, non tantum cum unita beneficia vacare contigerit per obitum, sed etiam per resignationem, eaque de re poterit episcopus Datariam docere. S. C. Conc., apud Garciam, *De benef.*, p. XI, cap. 4, n. 35; et Barbosa, *Summ. Apostol. decis.*, verb. *Unio*, n. 5.

(75. Unde beneficium unitum non potest resignari ad favorem, non facta mentione de unione, alias resignatio non tenet, et gratia est subreptitia. Rota, dec. 3, *De rerum permut.*, in antiquis; Oldrad., cons. 237, n. 20 et seq.; Puteus, dec. 357, n. 4, lib. 1; Parisius, *De resignat.*, l. VII, q. 9, n. 41 et seq., testans de communi.

(76. Uniones perpetuæ a 40 annis citra a publicatione concilii Trident. factæ examinari possunt ab ordinariis, et quæ per subreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerunt, irritæ declarari debent. Sic expresse conc. *Trid.*, sess. VII, *De reform.*, cap. 6. (77. Illæ vero uniones, quæ a dicto tempore citra concessæ nondum in toto, vel in parte sortitæ sunt effectum, et quæ deinceps ad cujusvis instantiam fiunt, nisi eas ex legitimis, aut alias rationabilibus causis coram loci ordinario vocatis, quorum interest, verificandis, factas fuisse constiterit, per subreptionem obtentæ censeri debent, ac propterea, nisi aliter a Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino carent. Ita expresse conc. *Trid.*, l. c.

(78. Item per regulam 13 *Cancellariæ* ab omnibus Pontificibus fieri, et publicari solitam postmodum suæ assumptionis ad Pontificatum revocantur omnes uniones, quæ suum non sunt sortitæ effectum ante publicationem dictæ regulæ: *Communis*, textu expresso in dicta 12 regula *Cancellariæ*.

(79. Dicitur autem unio sortita effectum quoad dictam 13 regulam, et cit. decretum concilii *Trident.*, sess. I, *De reform.*, cap. 6, et sess. XXV, *De reform.*, cap. 9, vers. *Insuper accessiones*, quando ipsius vigore capta fuit possessio beneficii uniti ante publicationem dictæ regulæ, vel saltem in parte effectum sortita fuit tempore publicationis concilii: Rota in *Burgen. unionis* 26 Novembr. 1588, *coram Orano*, et communis doctorum.

(80. Unio, cum sit quid facti, non præsumitur in dubio, sed probari debet ab eo, qui factum asserit: Rota, dec. 577, n. 5, lib. III, p. III, divers., et dec. 223, n. 5, p. I, recent. et doctores communiter.

(81. Probatum autem unio pluribus modis: primo, per authenticum instrumentum, seu litteras ipsius unionis: Rota, p. X, recent. dec. 351, n. 2, et p. XI, dec. 303, n. 2, et alibi. Secundo, ex visitationibus ordinarii,

in quibus beneficium ut unitum visitatum fuit: Rota, p. X, recent. dec. 9, sub n. 11 et 21; et dec. 48, n. 7. Tertio, ex enuntiationibus antiquis, et multiplicatis: Rota, recent., p. V, tom. II, dec. 441, n. 1; p. VII, dec. 50, n. 12; p. VIII, dec. 246, n. 9; p. X, dec. 152, n. 1 et seq., et alibi. Quarto per publicam vocem, et famam, et ex communi reputatione: Rota, recent., p. X, dec. 9, n. 6, et sub n. 21. Quinto, ex diuturnitate temporis, et ex longissima observantia: Rota, recent., p. V, tom. II, dec. 441, n. 4; p. X, dec. 48, n. 6; part. XV, dec. 215, n. 10. Sexto, ex actibus jurisdictionalibus exercitis in beneficio, quod prætenditur unitum: Rota, recent., p. XVII, tom. I, dec. 32, n. 16. Septimo, ex denominatione beneficii tanquam membri, et pertinentiæ alterius: Rota, recent., p. VII, dec. 50, n. 11. Octavo, ex præsentationibus factis in vim tituli unionis: Rota, recent., p. IX, tom. II, dec. 330, n. 26. Nono, ex creatione vicarii perpetui cum assignatione congruæ, et onere solvendi certam portionem fructuum ipsi beneficio, cui unio facta fuit: Rota, recent., p. IV, tom. II, dec. 485, n. 15; p. V, tom. II, dec. 441, n. 3; p. X, dec. 152, n. 5. Decimo, si possessor unius ecclesiæ percipit pacifice fructus ecclesiæ unitæ: Rota, recent., p. VI, dec. 18, n. 8. Undecimo, ex taxa annua illius ecclesiæ tanquam subjectæ alteri confirmata ab exsecutore apostolico: Rota, recent., p. X, dec. 152, num. 8. Duodecimo, ex domus et salarii assignatione: Rota, p. 10, dec. 48, n. 5.

(82. Unionem beneficiorum dissolvere, et revocare potest omnis, qui potuit illam facere: *Communis argum.*, cap. *Omnis res* 1, *De regul. juris*, ibi: « Omnis res per quascunque causas nascitur, per easdem dissolvitur. »

(83. Et episcopus dissolvere potest non solum unionem a se factam, vel a suo prædecessore, sed etiam illam factam a Papa ex ordinaria potestate, non tamen factam a Papa ex plenitudine potestatis: Garcias, *De benef.*, part. XII, cap. 2, n. 304; Azorius, *Instit. moral.*, p. II, lib. VII, cap. 29, q. 5 et 6; Barbosa, lib. III *Jur. Eccles. univ.* c. 16, n. 68; Ventriglia, *l. c.*, § 2, n. 23 et alii.

(84. Pro dissolvenda tamen tali unione requiritur, quod cesset causa, propter quam facta fuit, vel alias interveniat causa necessitatis, et utilitatis Ecclesiæ, utpote quia unio redundat in majus ejus damnum, et insuper requiritur causæ cognitio, consensus capituli, et citatio eorum, quorum interest unionem non revocari: Rebuff., in *Praxi lit. De unionis revocatione*, n. 6; Azorius, *l. c.*, q. 6; Garcias, *l. c.*, n. 308; Barbosa, *l. c.*, n. 68; Ventriglia, *l. c.*, n. 34, et alii.

(85. Alia ad rem. Vide verb. DISMEMBRATIO; verb. SEMINARIUM, et verb. UNIO BENEFICIORUM.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(1. Vulgo traditur unionem inter odiosa collocandam esse, regulariter interdictam, non promovendam, adeoque in dubio contra eam pronuntiandum; Confer Turricell., *De union. benef.*, part. III, q. 832.